

Τα τρία γουρουνάκια

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσανε σ' ένα εκτροφείο τρία γουρουνάκια. Ξέρετε, όχι από εκείνα τα γουρουνάκια που κάνουν όινκ όινκ αλλά από τα άλλα. Που ούτε τρέχουν ούτε παίζουν σε πράσινα λιβάδια. Μόνο στριμώχνονται σε χοιροτροφεία, όπως οι άνθρωποι στριμωχνόμαστε στα διαμερίσματα. Ήταν λίγο υπερκινητικά γιατί όλη μέρα ήταν καθισμένα.

Τα τάζαν, τα τάζαν,
τα μπούκωναν και τα 'θρεφαν...

ώσπου να γίνουνε θρεφτάρια και να καταλήξουν λουκάνικα τύπου Φρανκφούρτης. Όλη μέρα έπαιζαν ηλεκτρονικά. Το μυαλό τους είχε γίνει λίγο σούπα. Τι να κάνουν κι αυτά τα καημένα; Κλεισμένα εκεί που τα 'χαν...

Μια μέρα πέφτει ένα φουντούκι πάνω στην κεφαλα του μικρότερου γουρουνιού. Ωχ. Τι καρούμπαλο ήταν αυτό! Από πού ήρθε; Πάντως το μικρό γουρουνόπουλο άφησε την οθόνη του και σηκώθηκε αποφασισμένο.

- Πάμε!

- Πού πάμε, καλέ; Μη σηκώνεσαι, θα χάσεις θερμίδες, είπε το μεσαίο γουρουνάκι, χωρίς να σηκώσει τα μάτια του από το Farmville, όπου «ζούσε» ευτυχισμένο.

- Σςςς! Μην κάνετε θόρυβο. Νικάω... Δε θέλω να το χάσω, γούρλωσε τα μάτια του το μεγάλο γουρουνάκι.

- Πάμε να φύγουμε από'δω μέσα όσο είναι καιρός. Δε βλέπετε τι συμβαίνει; Μας έχουν καταντήσει ένα κομμάτι κρέας... Μα εμείς είμαστε κάτι πολύ παραπάνω. Είμαστε ΓΟΥΡΟΥΝΑΚΙΑ. Τα θυρλικά τρία γουρουνάκια του παραμυθιού που αγαπήθηκε από όλα τα παιδιά του κόσμου. Εμπρός! Πάμε να κάνουμε τη ζωή μας. Να δραπετεύσουμε από'δω μέσα και να χτίσουμε το σπίτι μας.

- Αδερφούλη, τι μύνα σε τσίμπησε;

Ο μικρός όμως είχε χάσει την υπομονή του.

- Μύγα όχι, φουντούκι ναι! Είπε και πήρε το φουντούκι και το έριξε με στοργή στην κεφαλα των αδερφών του.

Πλοπ, πλοπ, δυο καρούμπαλάκια και τα αδερφάκια ήταν τώρα όλα όρθια, με τη

Λοιπόν; Από τι υλικό είναι φτιαγμένο το σπίτι σας;

Μα από άχυρο... Από ξύλο... Από τούβλο... Εεε... Από το πιο φιλικό στο περιβάλλον φυσικά!

στριφογουριστή ουρά τους να στροβιλίζεται στον αέρα όλο ανυπομονησία:

- Ναι, ναι. Τέρμα η καταπίεση. Πάμε να χτίσουμε σπίτι. Να ζήσουμε σαν γουρούνια επιτέλους.

- Μα για να σας πω, λέει ο μεγάλος. Άκουσα ότι κυκλοφορεί ένας πράσινος λύκος-επιθεωρητής σπιτιών.

Ελέγχει τα σπίτια, λέει, και άμα τα «πιάσει» να μην είναι φιλικά προς το περιβάλλον κόβει πρόστιμα και πού και πού, άμα είναι πεινασμένος, καταπίνει και κανέναν παραβάτη. Έτσι, για μεζέ.

- Ωχ. Πού πάμε ξυπόλητοι στο δάσος, λοιπόν; Το μεσαίο γουρουνάκι είχε φοβηθεί με τα λόγια του μεγάλου.

- Θάρρος, γενναία μου αδέρφια. Θα χτίσουμε το σπίτι μας ΦΙΛΙΚΟ προς το περιβάλλον.

- Σωστά! Αν θέλουμε να πρωταγωνιστήσουμε σε ένα σύγχρονο παραμύθι πρέπει να φτιάξουμε οικολογικό σπίτι. Ο μεσαίος είχε πειστεί.

- Εμπρός με το μυστρί, πάρε και τον κασμά, δουλειά θέλει πολλή η άφογη φωλιά...

Τα τρία γουρουνάκια έδωσαν έναν πήδο και δραπέτευσαν από τους ψηλούς τοίχους του χοιροτροφείου. Το φουντούκι, βλέπετε, είχε κάνει το θαύμα του. Ήταν το χρυσό φουντούκι της δράσης.

Συνεχίστε την ιστορία...

Τι σπίτι έχτισε το κάθε γουρουνάκι ώστε να είναι φιλικό προς το περιβάλλον;

Τι υλικά χρησιμοποίησαν; (Πέτρα, ξύλο, τσιμέντο, τούβλα; Θυμηθείτε ότι τα σπίτια τους είναι στο δάσος).

Πώς προστάτευαν το σπίτι τους από τη ζέση και το κρύο;

Τι είπε ο πράσινος λύκος-επιθεωρητής όταν ήρθε στα τρία σπίτια;

